

The Holy See

USKRSNA PORUKA URBI ET ORBI PAPE FRANJE *Nedjelja, 12. travanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, sretan vam Uskrs!

Danas u čitavom svijetu iznova odjekuje navještaj Crkve: „Isus Krist je uskrsnuo!“ – „Uistinu je uskrsnuo!“.

Kao novi plamen ta se blagovijest zapalila u noći: u noći jednoga svijeta koji se već suočava s epohalnim izazovima, a koji sada stenje pod jarmom pandemije koja našu veliku ljudsku obitelj stavlja na tešku kušnju. U toj je noći iznova odjeknuo glas Crkve: „Ufanje mi uskrslo je, Krist, moj Gospod i sve moje!“ (Uskrsna posljednica).

To je drugačija „zaraza“ koja se prenosi od srca do srca – jer svako ljudsko srce iščekuje tu Radosnu vijest. To je zaraza nade: „Ufanje mi uskrslo je, Krist, moj Gospod i sve moje!“.

To nije magična formula koja čini da problemi nestanu. Ne, Kristovo uskrsnuće nije to. To je, naprotiv, pobjeda ljubavi nad korijenom zla, pobjeda koja ne „preskače“ patnju i smrt, nego kroz njih prolazi otvarajući put u bezdan, pretvarajući zlo u dobro: isključivi znak Božje moći.

Uskrsli je Raspeti, a ne neki drugi. Na svom slavnom tijelu nosi neizbrisive rane: rane koje su postale prozori nade. U Nj upiremo svoj pogled da izliječi rane ojađena čovječanstva.

U mojim su mislima danas prije svega oni koji su izravno pogođeni koronavirusom: bolesnici, oni koji su umrli i članovi obitelji koji oplakuju smrt svojih najmilijih, kojima ponekad nisu mogli uputiti čak ni posljednji pozdrav. Neka Gospodin života primi pokojne u svoje kraljevstvo i podari utjehu i nadu onima koji su još uvijek izloženi kušnji, posebno starijima i usamljenim osobama. Neka ne uskrati svoje utjehe i potrebne pomoći onima koji su u posebno osjetljivim prilikama, poput onih koji rade u staračkim domovima ili žive u vojarnama ili zatvorima. Za mnoge je ovo Uskrs samoće, kojega žive usred žalosti i mnogih teškoća koje izaziva pandemija, od tjelesne patnje do ekonomskih problema.

Ova bolest nije nas lišila samo doticaja s dragim osobama, nego i mogućnosti da osobno crpimo

utjehu koja izvire iz sakramenata, posebno euharistije i pomirenja. U mnogim zemljama nije im bilo moguće pristupiti, ali Gospodin nas nije ostavio same! Ostajući ujedinjeni u molitvi, sigurni smo da je On na nas svoju ruku stavio (usp. *Ps* 138, 5), ponavljajući snažno: ne boj se, „uskrsnuo sam i uvijek sam s tobom“ (usp. *Rimski misal*)!

Neka Isus, naša Pasha, dadne snagu i nadu liječnicima i medicinskim sestrama i tehničarima, koji posvuda pružaju svjedočanstvo brige i ljubavi za druge do krajnjih granica izdržljivosti, a nerijetko i do žrtvovanja vlastitog zdravlja. Njima, kao i onima koji marljivo rade na osiguravanju osnovnih službi potrebnih za građanski suživot, pripadnicima snaga reda i vojnicima koji su u mnogim zemljama pomogli u ublažavanju teškoća i patnji stanovništva, upućene su naše srdačne misli sa zahvalnošću.

Posljednjih tjedana životi milijuna ljudi naglo su se promijenili. Za mnoge je ostanak kod kuće bio prilika za razmišljanje, za zaustavljanje užurbanog ritma života, za biti s najbližima i uživati u njihovom društvu. Za mnoge je to, međutim, također vrijeme zabrinutosti za budućnost koja se pokazuje neizvjesnom zbog prijetnje da se ostane bez posla kao i zbog drugih posljedica koje trenutna kriza nosi sa sobom. Potičem sve one koji imaju političku odgovornost da se aktivno zalažu za opće dobro građana, pružajući sredstva i oruđa koja su potrebna da se omogući dostojanstven život svima te da potaknu, kad to okolnosti budu dopuštale, povratak redovnim svakodnevnim poslovima i obavezama.

Ovo nije vrijeme ravnodušnosti, jer cijeli svijet pati i mora ostati ujedinjen dok se suočava s pandemijom. Neka Uskrsli Isus podari nadu svim siromasima, svima koji žive na periferijama, izbjeglicama i beskućnicima. Neka se tu najslabiju braću i sestre koji nastanjuju gradove i periferije svih dijelova svijeta ne ostavi same. Ne dopustimo da ostanu bez onog osnovnog za život, što je teže pronaći sada kada su mnoge aktivnosti ugašene, kao i lijekova i, nadasve, mogućnosti odgovarajuće zdravstvene zaštite. S obzirom na okolnosti, neka se ublaže i međunarodne sankcije koje onemogućuju zemljama koje se pod njima nalaze da pružaju odgovarajuću pomoć svojim građanima i neka se svim državama, posebno najsiromašnijima, omogući da odgovore na najveće potrebe u ovome času, smanjujući, ako ne i opraštajući, dug koji opterećuje njihove proračune.

Ovo nije vrijeme egoizama, jer izazov s kojim smo suočeni svima nam je zajednički i ne razlikuje jedne od drugih. Među brojnim područjima svijeta zahvaćenima koronavirusom, posebnu mi je u misli Europa. Nakon Drugoga svjetskog rata ovaj se ljubljani kontinent uspio podići iz pepela zahvaljujući konkretnom duhu solidarnosti koji mu je omogućio nadići suparništva iz prošlosti. Zato je prijeko potrebno kao nikada do sada, posebno u današnjim okolnostima, da ta suparništva ne uhvate maha, već da se svi prepoznaju dijelom jedne obitelji i međusobno se podupiru. Europska unija danas je suočena s epohalnim izazovom, o kojem će ovisiti ne samo njena budućnost, nego i budućnost čitavoga svijeta. Neka se ne propusti prilika dati još jedan dokaz solidarnosti, pribjegavajući također inovativnim rješenjima. Alternativa je samo egoizam partikularnih interesa i

napast povratka u prošlost, što za sobom povlači opasnost da se stavi na ozbiljnu kušnju miran suživot i razvoj budućih naraštaja.

Ovo nije vrijeme podjelâ. Neka Krist, naš mir, prosvijetli one koji imaju odgovornosti u sukobima da smognu hrabrosti pristati na poziv na globalni i trenutni prekid sukoba u svim dijelovima svijeta. Ovo nije vrijeme u kojem će se nastaviti s proizvodnjom i trgovinom oružja, trošeći znatna sredstva koja bi trebalo koristiti za liječenje ljudi i spašavanje života. Neka to, naprotiv, bude vrijeme u kojem će se konačno okončati dugotrajni rat koji je izazvao krvoproliće u Siriji, sukob u Jemenu i napetosti u Iraku, kao i u Libanonu. Neka ovo bude vrijeme u kojem će se Izraelci i Palestinci vratiti dijalogu ne bi li pronašli stabilno i trajno rješenje koje će omogućiti i jednima i drugima živjeti u miru. Neka prestanu patnje stanovništva koje živi u istočnim dijelovima Ukrajine. Neka se zaustave teroristički napadi izvršeni nad tolikim nevinim ljudima u različitim afričkim zemljama.

Ovo nije vrijeme zaborava. Kriza s kojom smo suočeni ne smije dovesti do toga da smetnemo s uma mnoge druge izvanredne situacije koje povlače za sobom patnje mnogih ljudi. Neka se Gospodar života pokaže blizak pučanstvima u Aziji i Africi koja prolaze kroz teške humanitarne krize, poput one u regiji Cabo Delgado na sjeveru Mozambika. Neka ispuni toplinom srca mnogih izbjeglih i prognanih osoba zbog ratova, suša i gladi. Neka udijeli zaštitu mnogim migrantima i izbjeglicama, među kojima je mnogo djece, koji žive u nepodnošljivim uvjetima, posebno u Libiji i na granici između Grčke i Turske. I ne želim zaboraviti otok Lezb. Neka omogući Venezueli da postigne konkretna i neposredna rješenja, usmjerena na omogućavanje međunarodne pomoći stanovništvu koje pati uslijed teških političkih, društveno-ekonomskih i zdravstvenih prilika.

Draga braćo i sestre,

ravnodušnost, egoizam, podjela, zaborav doista nisu riječi koje želimo slušati u ovom vremenu. Želimo ih zabraniti za sva vremena! One kao da prevladaju svaki put kada u nama pobjeđuju strah i smrt, odnosno kada ne dopustimo Gospodinu Isusu da pobijedi u našem srcu i našem životu. Neka On, koji je već pobijedio smrt otvorivši nam put vječnoga spasenja, rasprši tamu našeg siromašnog čovječstva i uvede nas u svoj slavni dan koji ne poznaje zalaza.

Ovim razmišljanjima želim svima vama čestitati sretan Uskrs!